

en håndevending? Det foreløbige beløb, som er afsat, er på 2,4 mio. kr.

Jeg ved ikke rigtig, om der kommer en udmelding om økonomien i dag, men Dansk Folkeparti ser positivt på sagen og den videre udvalgsbehandling.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det bedste havde jo været, at det slet ikke havde været nødvendigt at genfremsætte forslaget, men at vi havde fået opfyldt målene, og at det ikke længere var nødvendigt med forebyggelse af selvmord, at det simpelt hen var noget, vi havde løst.

Men sidst forslaget blev behandlet – det var så den 26. februar 1999, og dér hed det jo B 86 – sagde sundhedsministeren i sin tale:

»Regeringen er nemlig meget optaget af forebyggelse og vil derfor også, som jeg har annonceret ved flere lejligheder, om 2-3 måneder fremlægge et sammenhængende og tværgående program for de næste 10 års forebyggende indsats. Der er et stort behov for en forstærket indsats på det her område. Det er helt rigtigt.

Et af de emner, programmet vil omfatte, er forebyggelsen af selvmordsforsøg og selvmord specielt blandt børn og unge.«

I januar måned år 2000 skal Folketinget så debattere regeringens folkesundhedsprogram, og dér er der en række gode initiativer, men i modsætning til f.eks. forebyggelse af det, ministeren kalder for »Killer Number One« – det er rygning og alkohol – fylder indsatsen til forebyggelse af selvmord ikke så meget, synes jeg, og det vil jeg understrege er skuffende for CD, for det lød jo i februar måned, som om det skulle være et væsentligt indsatsområde.

For ikke at blive mødt med, at jeg ikke har læst på lektien, vil jeg da gerne understrege, hvorfor jeg mener, det burde have været trukket op som særligt område og ikke som et område, der er fordelt over det hele. For det nævnes jo på forskellig måde, og uden at selvmord nødvendigvis bliver nævnt, i punkterne 8.15, 8.18, 9.1, 9.5, 10.7, 11.5, 11.8, 13.7 og 14.10, og det ville jeg ønske havde været sammentrukket, sådan at jeg specifikt kunne se, hvad det var, man ville på området.

Jeg er klar over, at det drejer sig om, at indsatsen skal være tværministeriel og tværfaglig og på tværs af kommunegrænser og amtsgrænser, men det havde været godt, hvis man havde fået noget konkret i hånden om, at det er sådan,

vi skal gøre, det er den måde, vi går frem på. Det har man sådan en lyst til, når man er medlem af Folketinget. Jeg er godt klar over, at det måske kunne være lidt vanskeligt andre steder.

Jeg mener, det kommer til at tage sin tid, før man kan opfylde målene i den handlingsplan til forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord, som nu kom i august 1998. Men hvis jeg har taget fejl, vil jeg da gerne have, at ministeren kommer herop på talerstolen og fortæller mig det og giver mig nogle mere konkrete vurderinger og også fortæller, at indsatsen bliver væsentligt styrket, og på hvilken måde.

Men jeg ved, at i de forhandlinger, der har været om satspuljen, er der igen i år afsat midler – det har jeg selv medvirket til – til forlængelse af Livslinjen og til en styrket indsats på området. Det er jo knap 1 mio. kr. i år 2000 og i overslagsårene, men det er da langtfra nok til at etablere et sammenhængende net af behandlingsmuligheder landet over.

CD kan som sidste gang godt støtte SF's forslag om forebyggelse på selvmordsområdet. Jeg er glad for, det er fremsat, for det synliggør problemet og giver anledning til en øget opmærksomhed.

(Kort bemærkning).

Inge Refshauge (DF):

Det er nu ikke til fru Yvonne Herløv Andersen tale, men jeg blev lige oplyst af sundhedsministeren om, at pengene rent faktisk er til rådighed over satspuljen. Så det må sundhedsministeren undskylde; det havde jeg ikke fået med.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Vi kan ganske vist tale om det under udvalgsbehandlingen, men jeg vil da alligevel lige spørge fru Yvonne Herløv Andersen, nu fru Yvonne Herløv Andersen nævner, at det står spredt i forebyggelsesprogrammet, om ikke fru Yvonne Herløv Andersen mener, at det i virkeligheden er mennesker med så forskellige problemer, der begår selvmord. Det er jo ikke en homogen gruppe, så det er vigtigt, at de bliver placeret forskellige steder, og at problemet bliver løst i forskellige sammenhænge. Det er bare det, jeg ligesom vil understrege.

Jeg er lidt bekymret for, at det pludselig bliver én type mennesker, og at der er én årsag, og det er så det, og at de så alle sammen skal skubbes sammen ét sted.